

Full diocesà

30 d'agost del 2020

p4 —El bisbe Vadell dirigí el curset d'estiu «online»

p5 —Un nou curs a l'Institut de Ciències Religioses

La conversió pastoral de la parròquia

La Congregació per al Clergat ha publicat recentment una instrucció amb el tema «La conversió pastoral de la comunitat parroquial al servei de la missió evangelitzadora de l'Església». Avui n'ofereim una síntesi.

La conversió pastoral és un dels temes fonamentals en la «nova etapa evangelitzadora» que avui l'Església és cridada a promoure perquè les comunitats cristianes siguin centres que impulsin cada vegada més la trobada amb Crist.

Aquesta conversió missionera, que condueix naturalment també a una reforma de les estructures, implica en manera particular la parròquia, comunitat convocada entorn de la taula de la Paraula i de l'Eucaristia. Avui es troba en

dificultats a causa de la cultura digital i de la mobilitat, que fan que els vincles territorials siguin menys perceptibles.

El document demana anar més enllà del criteri territorial i prendre com a punt de referència el tema de l'evangelització; si no la parròquia corre el risc de fer-se autoreferencial i d'esclerotitzar-se, proposant experiències desproveïdes de sabor evangèlic i d'impuls missioner, qui sap si destinades només a petits grups.

La renovació de l'evangelització, més que del criteri territorial, parteix de la parròquia com una comunitat d'adopció.

(Continua a la p. 6.)

«Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui la seva creu i m'acompanyi»

Diumenge XXII durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre de Jeremies

M'heu afalagat, Senyor, i m'he deixat seduir; us heu apoderat de mi i m'heu dominat, però ara passen el dia divertint-se a costa meva, tothom es riu de mi. Sempre que parlo, dono el crit d'alarma, el meu clam anuncia invasions i devastació. Tot el dia la paraula del Senyor m'és un motiu d'escarnis i de burles. A la fi pensava: «No en vull parlar més, no diré res més en nom d'ell», però llavors sentia en el meu cor un foc que cremava, sentia un incendi dintre els meus ossos. Estic rendit de tant aguantar, ja no puc més.

(20,7-9)

Salm responsorial

Tot jo tinc set de vós, Senyor, Déu meu.

[62]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, per l'amor entranyable que Déu ens té, us demano que li ofereu tot el que sou, com una víctima viva, santa i agradable. Això ha de ser el vostre culte veritable. No us emmotlleu al món present; transformeu-vos renovellant la vostra manera de veure les coses, perquè pugueu reconèixer quina és la voluntat de Déu: reconèixer allò que és bo, agradable a Déu i perfecte.

(12,1-2)

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús començà a deixar entendre als deixebles que havia d'anar a Jerusalem, que havia de patir molt de part dels notables, dels grans sacerdots i dels mestres de la Llei, i que havia de ser mort i de ressuscitar el tercer dia. Pere, pensant fer-li un favor, es posà a renyar-lo: «De cap manera, Senyor: a vós això no us pot passar!» Però Jesús es girà i li digué: «Fuig d'aquí, Satanàs! Em vols fer caure, perquè no penses com Déu, sinó com els homes.» Llavors Jesús digué als deixebles: «Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui la seva creu i m'acompanyi. Qui vulgui salvar la seva vida la perdrà, però el qui la perdi per mi, la retrobarà. Què en trauria l'home de guanyar tot el món

si perdia la vida? Què podria pagar l'home per rescatar la seva vida? Perquè el Fill de l'home ha de venir en la glòria del seu Pare voltat dels seus àngels, i ell pagarà cadascú segons les seves obres.»

(16,21-27)

«Per l'amor
entranyable que Déu
ens té, us demano que
li ofereu tot el que sou,
com una víctima viva,
santa i agradable. Això
ha de ser el vostre
culte veritable. No
us emmotlleu al món
present; transformeu-
vos renovellant la
vostra manera de veure
les coses»

Dues maneres d'entendre la vida

Joan Mir Tubau, prev.

Pere és l'home de les grans contradiccions: un dia fa una professió de fe admirable i un altre dia ha de ser blasmat durament per Jesús: «Fuig d'aquí, Satanàs.» En aquest sentit, Pere és mirall de la condició humana, que és ondulant: som capaços del millor i del pitjor. Si ens acostem a Jesús sense deixar-nos guiar per la fe, tenim molts números per a equivocar-nos. La lògica humana no és la lògica de Déu. Pere, com a bon jueu, no podia entendre de cap manera que el Messies hagués de morir. I, que hagués de ressuscitar, potser ja no ho va sentir, si atenem a la seva reacció: «De cap manera, Senyor: a vós això no us pot passar!» Pere, en aquell moment, encara no tenia prou fe; la seva apreciació sobre Jesús era equivocada, imaginava un Messies triomfant.

Pere mostra un tarannà molt actual: tan sols l'ombra del sofriment ja li causa horror. Per això, per a segons quines orelles, sentir que cal negar-se a un mateix... perdre la vida per Jesús... provoca vertigen. Tot això no té cap predicament en un ambient individualista i hedonista com el nostre. On és la felicitat que tots cerquem? Viure per a si mateix o viure per als altres? Aquesta és la qüestió.

D'altra banda, quan Jesús pregunta: «Què en trauria l'home de guanyar tot el món si perdía la vida?», ell es refereix a la vida eterna. Però això també topa amb el pensament dominant, que s'inclina preferentment per la immediatesa, més que no pas per promeses de futur que es veuen boiroses o, simplement, incertes.

La imatge

Anar a Jerusalem és anar a la creu; aquest és el pressentiment que Jesús explica i que entenen els acompanyants; de manera que Pere li vol treure del cap, i rep la desautorització duríssima del Senyor. «Què en traurà l'home de guanyar tot el món si perdía la vida?» Només esdevindrà deixeble qui prengui la seva creu i acompanyi el Senyor. I el dia final rebrà la paga per les obres.

Jesús condemna Jerusalem (1476).
Cristoforo de Predis

Agenda

Lit. hores: Setmana II

31 dilluns

— Sant Ramon Nonat
1 Co 2,1-5/Salm 118/Lc 4,16-30

1 dimarts

— Sant Gil
Beat Josep Samsó
Comença setembre, consagrat a l'Arcàngel Sant Miquel
1 Co 2,10b-16/Salm 144/Lc 4,31-37

2 dimecres

— Santa Raquel
1 Co 3,1-9/Salm 32/Lc 4,38-44

3 dijous

— Sant Gregori el Gran
— Sant Simeó Estilita
1 Co 3,18-23/Salm 23/Lc 5,1-11

4 divendres

Mare de Déu de la Consolació
(o de la Corretja)
— Sant Moisès
1 Co 4,1-5/Salm 36/Lc 5,33-39

5 dissabte

Mare de Déu de la Cinta
— Santa Teresa de Calcuta
1 Co 4,6b-15/Salm 144/Lc 6,1-5

6 diumenge XXIII de durant l'any/ Cicle A

Ez 33,7-9/Salm 94/Rm 13,8-10/
Mt 18,15-20

Sobre el curset de l'estiu del COVID-19

Pere Oliva, prev.

Del 21 al 23 de juliol es va dur a terme el *curset d'estiu per a preveres i diaques*. Enguany s'ha realitzat en una modalitat diferent. Les conseqüències del Covid-19 han fet necessari tornar a programar unes jornades que tenien lloc al seminari obertes a laics i laïques des de fa força anys.

Aquest estiu s'optà per un format restringit en els diversos arxiprestats. El bisbe Antoni Vadell, auxiliar de Barcelona, gravà uns vídeos i se seguiren en grup a cada arxiprestat i motivaren després unes estones de profitós diàleg.

S'iniciava amb una presentació del bisbe Romà, en què encoratjava a valorar el camí sinodal, l'impacte de la pandèmia a diversos nivells i recordar-nos la fortalesa que ens atorga sempre la pregària per a afrontar adversitats i moments delicats.

Un breu vídeo del papa Francesc, adreçat a l'Església de Buenos Aires amb motiu del Sínode Diocesà, ens convidà a posar-nos en sintonia.

Fetes aquestes introduccions, el bisbe Vadell ens recordà la importància decisiva de la parròquia. Cal adaptar-la als moments actuals tenint present que té gran plasticitat. Amb un objectiu de fons: l'evangelització.

Seguint el fil de la carta del bisbe Romà *Els bons pastors...*, desgranà la fesomia evangelitzadora que cal a les nostres parròquies. Unes imatges acompanyaven la formació. La

parròquia cal que sigui portal obert i llar. Què tenen les nostres parròquies de llar (ambient fratern)? Què les caracteritza com a portal obert a l'entorn i a tothom?

Com a comunitat eucarística, cal que en la parròquia es valori la missa dominical i que aquesta tendeixi a ser la missa de la comunitat. Com tenim cura de la celebració? Què cal canviar per a tendir a una sola celebració parroquial i a enriquir-la amb participació?

La parròquia és també missionera, evangelitzadora, i això demana que esdevinguem apòstols. Cal saber detectar les esclatxes de qui cerca, de qui té ganes d'avançar, de descobrir més a fons Jesucrist. Cal que s'avanci en la creació d'una veritable comunitat de deixebles; esdevenir una parròquia pendent del Mestre. Ho estem? O estem més pendents de nosaltres mateixos?

I la parròquia no pot oblidar la dimensió caritativa. Cal començar per la necessitat de l'ardor evangelitzador. D'aquí arrenca el manament de l'amor. De fet, la parròquia és la llar on aprenem a viure cristianament. I això ens fa preguntar com veiem l'altre.

Aquella expressió «mireu-los com s'estimen» cal que sigui un distintiu de la nostra relació fraterna. La parròquia ha de ser un veritable espai educatiu on s'aprèn a estimar. Com ens tractem en aquesta família de famílies on ens apleguem com a deixebles de Crist?

Matrícula oberta - Grau i Màster en Ciències Religioses curs 2020-2021

Institut de Ciències Religioses

El pròxim 1 de setembre s'obre el període de matrícula per als estudis de Grau i Màster en Ciències Religioses del curs 2020-21. El dia 21 de setembre comencen les classes.

S'ofereixen assignatures, matèries i cursos oberts a totes aquelles persones interessades en el fet religiós en general, i en el cristianisme en particular, en relació i diàleg amb les diferents disciplines filosòfiques, humanístiques, teològiques, antropològiques i pedagògiques relacionades, amb modalitats tant per a estudiants oients com ordinaris. A la pàgina web de l'Institut de Ciències Religioses podeu consultar la normativa de matrícula per al curs 2020-21, la

graella d'assignatures i el pla d'estudis.

En la graella d'assignatures hi podreu consultar, a més, els cursos de formació permanent del professorat de primària, secundària i cicles formatius reconeguts pel Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya.

Els/les mestres d'Educació Infantil i de Primària poden cursar la DECA (Declaració Eclesiàstica de Competència Acadèmica) per tal d'habilitar-se com a mestres de Religió a l'escola, en un sol curs acadèmic a Vic. També és possible cursar-la al Casal de l'Església de Manresa.

Suspès el pelegrinatge a Lurdes 2020

Hem rebut un comunicat de l'Hospitalitat: «A mesura que ens anem acostant a la segona data prevista per al pelegrinatge a Lurdes de França, les circumstàncies ens van dient que aquest any no podrem anar-hi. Seria una imprudència per part nostra fer el pelegrinatge en aquest temps de pandèmia i encara que ens diguin que ja està controlada no podem exposar-nos, ja que la majoria dels malalts i pelegrins estem en edat de risc.

I no es pas per falta de ganes. Hem estat esperant fins a l'últim moment a veure com anaven les coses per

França i des del santuari no ho tenen gaire clar i, per tant, és millor esperar l'any 2021, que tots confiem que serà millor.

Als membres de l'Hospitalitat ens sap molt greu no poder fer aquest pelegrinatge. Sabem que tots l'espereu amb ànsia cada any, però el risc que correm és més gran del que molts ens pensem. No ens perdonaríem mai que féssim el pelegrinatge i tinguéssim algun contratemps amb algun dels nostres malalts o pelegrins. És el que ens aconsellen des de Lurdes els responsables del santuari.»

L'evangelització ha de renovar les estructures parroquials

Instrucció de la Congregació per al Clergat

(Prové de la p. 1.)

És necessari identificar perspectives que permetin la renovació de les estructures parroquials «tradicionals» en clau missionera. Aquest és el cor de la desitjada conversió pastoral, que ha d'afectar l'anunci de la Paraula de Déu, la vida sacramental i el testimoniatge de la caritat; això és, els àmbits essencials en els quals la parròquia creix i es conforma amb el Misteri en el qual creu.

L'acció pastoral ha d'anar més enllà de la mera delimitació territorial de la parròquia, per a trasparentar més clarament la comunió eclesial a través de la sinergia entre ministeris i carismes i, igualment, estructurar-se com una «pastoral de conjunt» al servei de la diòcesi i la seva missió.

Es tracta d'una acció pastoral que, a través d'una col·laboració efectiva i vital entre preveres, diaques, persones consagrades i laics, així com entre les diverses comunitats parroquials de la mateixa àrea o regió, es preocupa d'identificar conjuntament les preguntes, dificultats i desafiaments respecte de l'evangelització, tractant d'integrar vies, instruments, propostes i mitjans adequats per a afrontar-los.

La celebració del misteri eucarístic és el moment substancial de la constitució de la comunitat parroquial. L'Església

adverteix la necessitat de redescobrir la iniciació cristiana, que genera una nova vida, perquè s'insereix en el misteri de la vida mateixa de Déu. És un camí que no té interrupció ni està vinculat només a celebracions o a esdeveniments, perquè no se ceneix principalment al deure de realitzar un «ritu de pas», sinó únicament a la perspectiva del permanent seguiment de Crist. En aquest context, pot ser útil establir itineraris mistagògics que realment afectin l'existència.

L'estil dels santuaris

No poden ser aliens a la parròquia l'«estil espiritual i eclesial dels santuaris» —veritables llocs missioners— caracteritzat per l'acolliment, la vida d'oració i el silenci que dona descans a l'esperit, així com per la celebració del sagrament de la reconciliació i el servei als pobres. Els pelegrinatges que les comunitats parroquials realitzen a diversos santuaris són mitjans preciosos per a créixer en comunió fraterna i, en tornar a casa, fan que els espais de vida quotidiana siguin més oberts i acollidors.

En aquest sentit, es pot dir que un santuari reuneix el conjunt de característiques i de serveis que, anàlogament, també una parròquia ha de tenir, representant per a molts creients la meta desitjada de la seva recerca interior i el lloc on es troba amb el rostre de Crist misericordiós i amb una Església acollidora.

La comunitat parroquial és cridada a desenvolupar un veritable «art de la proximitat». Si aquesta té arrels profundes, la parròquia realment es converteix en el lloc on se supera la solitud, que afecta la vida de moltes persones.

La renovació d'estructures

En el seu procés de renovació i reestructuració, la parròquia ha d'evitar el risc de caure en una excessiva i burocràtica organització d'esdeveniments que no responen a la dinàmica de l'evangelització sinó al criteri de l'autoconservació.

La conversió de les estructures, que la parròquia ha de proposar-se, requereix en primer lloc un canvi de mentalitat i una renovació interior, sobretot d'aquells que són cridats a la responsabilitat de la guia pastoral.

Per a evitar traumes i ferides, és important que els processos de reestructuració de les comunitats parroquials i, a vegades, també diocesanes, es realitzin amb flexibilitat i gradualitat.

El paper dels laics

Cal evitar una clericalització de la pastoral i, per tant, el pastor ha de procurar que cada batejat es consideri un protagonista actiu de l'evangelització.

La comunitat presbiteral, en camí de formació permanent, haurà d'exercir amb saviesa l'art del discerniment que permeti que la vida parroquial creixi i maduri, en el reconeixement de les diferents vocacions i ministeris. El prevere, per tant, com a membre i servidor del Poble de Déu que li ha estat confiat, no pot reemplaçar-lo. La comunitat parroquial està facultada per

a proposar formes de ministerialitat, d'anunci de la fe i de testimoniatge de caritat.

El subjecte de l'acció missionera i evangelitzadora de l'Església és sempre el Poble de Déu en el seu conjunt. De fet, el Codi de Dret Canònic ressalta que la parròquia no s'identifica amb un edifici o un conjunt d'estructures, sinó amb una determinada comunitat de fidels, en la qual el rector és el pastor propi.

Altres qüestions tractades en la instrucció

Ja de manera més concreta i sistemàtica, la instrucció parla de la parròquia i altres divisions internes de la diòcesi: l'erecció d'una agrupació de parròquies, la funció dels arxiprestats, la unitat pastoral d'aquests, la zona pastoral...

També de les formes ordinàries i extraordinàries de la tasca pastoral: els rectors, l'administrador parroquial, els rectors «in solidum», el vicari parroquial, els diaques, les persones consagrades, els laics...

Semblantment la instrucció tracta dels òrgans de corresponsabilitat eclesial: el consell parroquial d'assumptes econòmics, el consell pastoral parroquial...

La Pel·lícula

Un amigo extraordinario

Dirigida per Marielle Heller

EUA, 2019. Drama. Per a joves. Intèrprets: Tom Hanks i Crystal Lonneberg.

Aquest drama biogràfic està inspirat en l'amistat forjada en la vida real entre Fred Rogers (Tom Hanks) i el periodista Lloyd Vogel (Matthew Rhys). El cínic periodista accepta a contracor la tasca d'escriure una biografia sobre Rogers, educador i presentador d'un conegut programa de televisió americana per a nens en els anys seixanta.

Superant el seu escepticisme i aprenent sobre l'empatia, a poc a poc Vogel descobrirà una nova i transformada perspectiva de la vida gràcies a la tranquil·la simplicitat i tendresa de Rogers, el veí més estimat dels Estats Units. Aquest film es basa en una història real.

Un nou curs pastoral incert

Romà Casanova, bisbe de Vic

La incertesa social, deguda a la persistència de l'epidèmia del Covid-19, ens famirar el nou curs pastoral, que iniciem al mes de setembre, també amb incertesa. És el dubte de la situació sanitària que pot portar a mesures que afectin activitats comunitàries. En aquests moments hi ha encara, per exemple, el dubte de com serà el retorn a les aules dels alumnes de tots els nivells educatius d'arreu del país. Trobar el terme mitjà d'assegurar la salut i la normalitat de la vida social i econòmica no és pas fàcil. Hem de pregar per les nostres autoritats perquè siguin prudents, cercant el bé comú, per a utilitat de tots.

L'Església i, amb ella, totes les parròquies, comunitats, moviments i associacions que la formen, té en la seva identitat més pregona buscar el bé de les persones, amb una especificitat: l'anunci de l'Evangeli. L'Església existeix per a evangelitzar, ens recordava sant Pau VI en *Evangelii nuntiandi*. Per això mateix, a l'inici d'aquest nou curs pastoral incert, tots i cada un dels agents pastorals han de fer seva la missió de l'anunci de l'evangeli de Crist, amb els mitjans i les possibilitats que se'ns ofereixin. Sempre, però, conjuminant la caritat i la prudència.

Un tema clau és el de la catequesi. Certament que estem

molt units a les pautes que es dictin respecte a les escoles i centres de formació. Donada la idiosincràsia de les catequesis parroquials —petits grups, espais generosos i altres realitats—, **hem de fer un esforç** per aplicar tot el que se'ns demani i el que creguem convenient per a més seguretat sanitària, a fi **que la catequesi sigui possible**. Els infants i els joves estan, per raó de la seva edat psicològica, en moments clau de l'aprenentatge de coneixements i actituds per al seu futur com a persones adultes en la societat. L'Església no pot deixar de ser present en la formació d'aquests infants, adolescents i joves que, en virtut de la seva fe cristiana, s'acosten a l'Església.

El Sínode Diocesà ha de reprendre el seu camí amb els grups sinodals. El diumenge 20 de setembre és una jornada clau per a retrobar-nos i prosseguir el camí sinodal, el qual en aquests temps de pandèmia i d'estiu ha restat aturat, però amb el desig en el cor de tots per a continuar caminant en el «Sínode per l'esperança».

L'anunci missioner de l'Església no ha cessat mai de fer-se present en les nombroses situacions difícils que aquesta ha passat. Tampoc no ho farà en aquesta pandèmia.

